

Rampa

TYGODNIK TEATRALNY, FILMOWY I MUZYCZNY

W 15-LECIE ISTNIENIA TEATRU REDUTA

Na zdjęciu: (z prawej) Założyciel i naczelny kierownik Reduty Juliusz Osterwa z współtłórcą ideologii Reduty prof. uniw. Mieczysław Limanowskim

Rok I — Nr. 3. • 4. — 10. XII. 1938 • Cena egz. 30 gr.

WARSZAWA

Rękopisów ani fotografii niezamówionych redakcja
nie honoruje i nie zwraca

NIESTAJĄCA MŁODOŚĆ „KOCHANKÓW”

Rozmowa ze znakomitym autorem

Cichutko, skromnie, w tajemnicy upływa w roku bieżącym 25 lat od chwili narodzin świetnej komedii W. Grubińskiego „Kochankowie”.

Gdyby nie ciągle sygnały o wybitnych sukcesach tej sztuki zagranicą, przeszłaby jej rocznica u nas niespostrzeżenie, podobnie jak wiele innych wartościowych zjawisk kulturalnych, o których się łatwo i chętnie, nieraz z opętańczą radością zapomina. Ale „Kochankowie” Grubińskiego nie dadzą się pogrzebać, bo posiadają w sobie tyle wybitnej i nieprzemijającej żywotności artystycznej, że raz poraz wzbudzają apetyty różnych teatrów zagranicznych. Jest to bodaj jedyna, naprawdę globalna sztuka polska w Europie.

Aby się upewnić, czy Grubiński interesuje się jubileuszem swojej komedii, atakujemy go telefonicznie:

— Czy pan pamięta, że w sezonie bieżącym miła...

— 25 lat „Kochanków”? — wtrąca Grubiński. — Wygląda to tak, jakbyście się zmówili. Już wczoraj ktoś ze znajomych zwrócił mi na to również uwagę.

— Wspomnienie sukcesów jest chyba mile. Niech mi pan przypomni daty.

— Napisałem „Kochanków” w 1913. Grał ich Teatr Mały w 1919 r. Przebieglem wczoraj myślą cały ten okres pisania, prób, przygotowań i powodzenia „Kochanków”. Wspominam to wszystko z przyjemnością.

— Reżyserował pan sam a towarzyszyło panu niepospolite trio aktorskie: Brydziński, Przybylko — Potocka i Osterwa.

— Istotnie to był koncert. Osterwa przeszedł samego siebie.

— Zagranica też panu dała satysfakcję.

— Owszem sztuka obiegała sceny francuskie, belgijskie, niemieckie, czeskie, rosyjskie.

— Czytałem kiedyś recenzje Rivoire’a.

Wacław Grubiński.

który pisał, że w literaturze powszechnej niewiele jest dzieł o tak potężnym napięciu dramatycznym, jak „Kochankowie”. Czy nie uznowi kto w Polsce tego arcydzieła?

— Nic o tym nie wiem.

— W Warszawie, o ile się nie mylę, raz tylko wznowiono „Kochanków” od tamtego czasu. Trzy lata temu grał tę sztukę Teatr Komeralny Adwentowicza. Chyba znówu stokilkadziesiąt razy.

— Owszem. Z Grywińską, która co wieczór schodziła ze sceny zalana łzami.

W tej chwili wtrącił się telefon zamieszowy i przerwał nam rozmowę. A mieliśmy ochotę zaciepić autora jeszcze o jego nową komedię „Lola Montez”, którą dyr. Zelwerowicz ma wystawić z końcem lutego przyszłego roku w Teatrze Narodowym.

Wznovimy więc rozmowę z Grubińskim.

(I. z.)

Reklamarskie superlatywy nie przesłonią tandety filmowej

Popularne nazwiska aktorów

nie zmienia błędów

scenariusza i reżyserji

Rozpoczął się sezon filmowy. Producenti nasi raczą nas — raz wraz — obrazami, o których czytaliśmy w ciągu paru miesięcy szumne reklamy i zapowiedzi.

Oczywiście, myśląca publiczność, niezdezorientowana na szczęście superlatywami płatnych reklam, — ma od dawna ustaloną i zdecydowaną postawę wobec filmów polskich: jest to zazwyczaj konglomerat grupy popularnych aktorów scenicznych, puszczonych w ruch przez nieudolnego reżysera - samouka, na tle scenariusza równie płytkiego, jak brutalnego, napisanego zazwyczaj z dużą dozą bezceremonialności i świadomego grania na najniższych instynktach tłumu — przez pracującego na akord przykrawacza obcych pomysłów i zrealizowanego przez grupę producentów lub przez jednego producenta, dysponującego pożyczanymi przeważnie „kapitałami”.

Taka impreza jest doskonale zareklamowana, bowiem na propagandę nowego „towaru” producenci nie żałują pieniędzy.

Tak ogłupiana publiczność przez długie lata była prowadzona na pasku wytwórców filmowej tandety, tym bardziej, że czynnik powołane do czuwania nad poziomem polskich filmów, wykazywały w tym wypadku zastanawiającą pobłażliwość.

Latami całymi byliśmy skazani na monopolistyczną produkcję tej tandety.

W ubiegłym sezonie takim typowym wzorem tandety były „Kobiety nad przepaścią”, obecnie takim beznadziejnym fabrykatem jest „Gchemna”, słusznie potępiona przez organ naszego wojska „Polskę Zbrojną” (z 20 października), jako godząca m. in. w nasze lotnictwo sportowe i zohydzaająca wieś polską.

Ta sama dobrana para nierozłącznych filmorobów stworzyła również „Prof. Wilczura”.

Przedłużenie tematu „Znachora” świadczy, jak lukratywnym był wątek poprzedni, skoro się galwanizuje starych bohaterów i buduje dla nich nowe sytuacje.

Realizatorzy filmu traktują oczywiście powieści Mostowicza podobnie jak „dzieła”

Mniszkówny: jako źródło sensacji dla szerokich mas.

O poziomie tych efektów lepiej nie mówić.

Nie ma dość prymitywnych „tricków”, którychby scenarzysta nie użył dla swoich celów.

W tym filmie, zniekształcającym po prostu, wielki triumf odnosi osobistymi waleriami Junosza - Stępowski przede wszystkim, a następnie Jacek Woszczerowicz.

Oni dwaj i nikt więcej.

Junosza daje kreację o światowej skali gry filmowej. Gdyby film nie był nagrany po polsku, Junosza swą grą potrafiłby olśnić cały świat. Próbkę wrażenia obserwowano w czasie wyświetlania „Wilczura” wobec kilkunastu dziennikarzy filmowych zagranicznych — w czasie zjazdu prasy filmowej. Grą Junoszy byli wzruszeni i oczarowani.

Woszczerowicz dał wyraźnie chaplinowską sylwetę niechlujnego Jemioła, urastającą tu do miary rewelacji filmowej, pogłębionej mistrzowsko pod względem wyrazu filmowego.

Barszczewską „wykańczają” nasi filmowcy w pospiesznym tempie, tolerując jej lalkową bezdusność, ekliwy sentymentalizm i absolutny brak głęboko szczyrych przeżyć. Te cechy stają się na ekranie u tej utalentowanej niewątpliwie, lecz młodej i niedoświadczonej aktorki — nieznośnym szablone, podobnie zresztą jak i w niektórych jej rolach scenicznych, jak np. w ostatnio granym „Szaleństwie”, gdzie, jak stwierdziła cała krytyka, Barszczewska nie potrafiła wyjść poza ramy ulubionego swego chwytu: „czystego niewiniątka”.

Podobny wypadek z Barszczewską miał miejsce i w „Granicach”, gdzie — jak pisało „Kino” — „robiła wrażenie przemoczonej”. Zaś M. J. Wielopolska w „Kurierze Porannym” stwierdziła już wyraźnie: „Barszczewska ze swoją urodą madonny jest jeszcze nazbyt sztuczna, zwłaszcza tu, gdzie cały ekran drga od przeżyć i tragedii ludzkich”.

A ekran, tych przeżyć teraz coraz bardziej wymaga, czego dowodem jest triumf Żelichowskiej w „Granicach”. Krytyka nazwała rewelacyjnym jej popis. I istotnie. Jest to żywy i żywiołowy człowiek, który raduje się i cierpi na ekranie niezafałszowaną, niekonwencjonalną prawdą i głębią przeżyć.

Jej sceny w obłędzie i w zbrodni są zagrane porywająco.

Artystyczny ton i niepedagogiczny dysonans

„35 Maj” w Teatrze kukielkowym „Baj”

Jedyny bodaj obecnie w Polsce teatrzyk kukielek „Baj” ma już za sobą poważne zesługi w zakresie artystycznego repertuaru dla dzieci. Jego kierownicy i kierowniczki, od szeregu lat z dużą ofiarnością i zapalem pracujący w piwnicy na Żoliborzu, od czasu do czasu sygnalizują jakieś nowe zjawisko pomysłowości na terenie swego miniaturowego teatrzyku. Niedalej jak dwa miesiące temu pokazali w sali Konserwatorium inscenizację „Przygód dr Doolittle”, pełną dowcipnej inwencji w groteskowych kukielkach ludzi i zwierząt dżungli.

Nową i ciekawą zdobyczą pod względem dekoracyjnym jest obecnie zaprodukowany „35 MAJ”. Kukielki zwierząt, zwłaszcza koni i kangurzyce pełne są ekspresji, przemawiającej nie tylko do świeżej wyobraźni dzieci, ale także i dorosłych widzów. Mniej udane są karykatury „wielkich monarchów” zwłaszcza, że ich charakterystyka wiąże się z niesmaczną ideologią tekstu.

Natomiast szczytem pomysłowości dekoracyjnej jest baśniowa jazda wujaszka Rabarbara i małego Konrada do kraju mórz południowych.

Na ekranie, tonącym w błękitnym świetle cwałuje nie tylko cień konia i jeźdźców, ale przesuwają się w szalonej szybkości cienie przydrożnych drzew. Efekt osiągnięty b. prostymi środkami przy zastosowaniu poziomego kołowrotu z sylwetkami drzew — jest tak silny, że cała sala reaguje żywiołowymi oklaskami.

Jeżeli pod względem plastycznym „Baj” dokonał pierwszorzędných osiągnięć przy swoich skromnych środkach i ograniczonym zakresie, to niestety w dziedzinie ideologii swoich tekstów, kroczy fałszywymi drogami. Widowisko „35 maj” pod względem ujęcia tematu dla młodzieży można śmiało nazwać arcydziełem politycznego nieaktaku.

Oto kilka przykładów: Wujaszek Rabarbar i mały Konrad w swojej czarodziejskiej podróży zawędrowali najprzód do kraju pasibrzuchów. Na scenę wjeżdżają dwa małutkie domki z głośnikami, zapomocą których rozmawiają z sobą niewidzialni mieszkańcy. Słowa są przerywane ustawicznie ziewaniem. Jednym z rozmówców jest prezydent państwa pasibrzuchów, który jako kolega Konrada był największym leniem

i obżartuchem. Dzieci słyszą co chwila słowo „panie prezydencie” i przyzwyczajają się kojarzyć z tem pojęciem cechy śmieszne i ujemne.

Ale na tym nie konie. Następny etap wędrówki: „kraj wielkich ludzi”. Z nad murów obronnego zamczyska wynurza się postać króla dzwonkowego i pijackim głosem śpiewa dziadowską pieśń. To ni mniej ni więcej tylko Karol Wielki. Z rozmowy z przybyszami okazuje się, że to małol, który nie umie czytać i pisać. „Królowie w moich czasach pisali prawa nie piórem, ale mieczem”.

To prawda, ale w jakim persiflażowym sosie podana!

W państwie wielkich ludzi odbędą się zawody sportowe. Bilety sprzedaje Fryderyk Barbarossa. W zawodach biorą udział bohaterowie Iliady i wielu ludzie antyku. Brakuje tylko Sokratesa i Platona, ale natomiast jest Pitagoras i to z niesmacznym komentarzem.

Wujaszek Rabarbar i Konrad przybywają jako widzowie na zawody. Okazuje się, że miejsca ich są zajęte przez... Juliusza Cezara i Napoleona. Na propozycję usunięcia się Juliusz Cezar odpowiada: „Ja nie ustępuję nigdy”. Wywiązując się awantura, w której dwaj wielcy ludzie zachowują się obcesowo i bardzo niewytwornie. W końcu wujaszek Rabarbar mówi: „Siądźmy gdzieś indziej, mądry głupiemu ustąpi”.

Aptekarz zatriumfował nad dwoma genialnymi wodzami.

To się nazywa odbronzawiać historię. Tylko poco w tym celu wybrano postacie wielkich mężów stanu i prawodawców, jak Karol Wielki, Juliusz Cezar i Napoleon? Jeden Hannibal kontrastuje z tym towarzyszem. Czy kooptowano go dlatego, że był również wodzem?

Zresztą tego rodzaju banały i jałowe atrakcje, możliwe do przyjęcia w kabarecie dla dorosłych, nie dopuszczalne są dla młodzieży szkolnej.

Wyobraźmy sobie taką sytuację. Profesor wyklada o Karolu Wielkim. Nagle zrywa się jakiś sztabak: — Panie Profesorze, przecież to idiota, ja widziałem w teatrze...

Wątpię, czy taki efekt leżałby w zamiarach organizatorów teatru, ale można się go spodziewać napewno. Byłoby na przykład pożądanym, aby tego rodzaju widowiska dla młodzieży były uzgadniane z nauczycielstwem, czy Min. W. R. i O. P. Uniknie się tą drogą niepedagogicznych dysonansów.

NA FALI ŻYCIA TEATRU

MAGDALENA SAMOZWANIEC NIE
LUBI IWASZKIEWICZA ANI
CWOJDZIŃSKIEGO.

W prelekcji, wygłoszonej w sali kasyna i koła literackiego we Lwowie, p. Magdalena Samozwaniec dobrała się ostro, żartobliwie i zjadliwie do dyrektorów teatralnych, aktorów i recenzentów.

Pływając po powierzchni przede wszystkim warszawskiego świata teatralnego, nie oszczędziła nikogo. Nie było, zdaje się, żadnego autorytetu uświęconego w Warszawie na terenie sztuki teatru, którego by p. Samozwaniec nie wykpiła, a przynajmniej nie obdarzyła uszczypliwą uwagą.

Najdotkliwiej, jak piszą pisma lwowskie, trafiło ostrze zjadliwości świetnych pisarzy dramatycznych: Jarosławia Iwaszkiewicza i Antoniego Cwojdzńskiego.

Przepełniona widownia (przeważnie panie) reagowała entuzjastycznie na fajerwerki dowcipnego stylu ciętej autorki „Na ustach grzechu”.

ĆWIERĆ MILIONA WIDZÓW I PÓŁ TYSIĄCA PRZEDSTAWIEŃ

W Katowicach odbyło się ostatnio walne zebranie Towarzystwa Przyjaciół Teatru Polskiego im. St. Wyspiańskiego, na którym dyrektor Teatru p. Marian Sobański, złożył obszernie sprawozdanie, charakteryzujące rozwój teatru w latach ostatnich.

Na wstępie podkreślił dyr. Sobański, że repertuar ostatniego sezonu opierał się wyłącznie na utworach polskich autorów. Z 16 wystawionych sztuk (premier) wszystkie wyszły spod pióra pisarzy polskich. Niektóre sztuki grane były po kilkadziesiąt razy w ciągu sezonu. Tę wielokrotność przedstawień zawdzięcza Teatr przede wszystkim systemowi przedstawień organizowanych dla związków, zakładów pracy, dla kopalń i hut, dla młodzieży szkolnej, dla bezrobotnych, oraz dla niektórych miast Śląska. Temu też systemowi zawdzięczać należy imponującą frekwencję, wyrażającą się w liczbie 281.898 widzów w sezonie.

Ogółem Teatr dał w roku ub. 468 przedstawień, czyli o 42 więcej niż w sezonie poprzednim. Z tej ilości w Katowicach odbyło się 316 przedstawień, na prowincji 152 oraz na Śląsku Opolskim — 17.

Teren pracy Teatru objął w ub. sezonie 17 miejscowości w woj. śląskim, wraz z 7 miejscowościami na Śląsku Opolskim.

Z okazji 20-lecia odbył się dość niespodziewany wypad Teatru Miejskiego z Łodzi z „Gatulką Rozmarynu.. do Gdańska i Gdyni.

Ambitna gościna teatru łódzkiego w Gdyni i Gdańsku wywołała jednak szereg zastrzeżeń, tyle bowiem było pomyłek technicznych, tyle bezładu artystycznego i niedopuszczalnej zwłaszcza na terenie niemieckiego Polśce środowiska, niereprezentacyjnej wiwiseksi na świetnym utworze Zyg. Nowakowskiego, że autor dopiero teraz, zawiadomiony o bezceremonialności, z jaką teatr łódzki potraktował jego sztukę, zareagował na łamach I. K. C. ostrym artykułem pt. „Ucisk polskości w Gdańsku”.

Z ironią i właściwym sobie sarkazmem Nowakowski rozprawia się z dyrekcją tego teatru, przypisując jej całą winę niefortunnego, bo nieprzemysłanego wyjazdu, po czym opisuje szczegóły „ślawetnego spektaklu”.

„Codziennie czytamy — pisze Nowakowski — o ucisku polskim w Gdańsku, ale zaprawdę takiego ucisku, jak w owej Sport halle podczas obchodu 20-lecia, nie było z pewnością nigdy!” Zażądano, aby wobec strasznego tłoku (na 1800 miejsc na widowni było 4200 widzów) ze względów bezpieczeństwa nie zmieniano dekoracji, ale grano sztukę w tej samej dekoracji. (Sztuka ma 5 aktów, z których każdy dzieje się gdzie indziej i w innej porze roku). Mało tego; w trzecim akcie skreślono jedną z najważniejszych dla akcji i dla idei sztuki scenę, co dało asumpt do dalszych operacji chirurgicznych. Nadto gdy pokazało się, że pewni aktorzy muszą już wyjechać z Gdańska, aby zdążyć na popołudniówkę do Łodzi, zasła nowa konieczność harakiri. Ofiarą padła znowu połowa czwartego aktu. Wreszcie w piątym akcie, z braku dzieci szkolnych, wyrzucano epizod w pewnym sensie decydujący. Z powodu braku dzieci nie było zakończenia sztuki.

Z. Nowakowski cytuje w końcu paragraf z nowego dekretu o ochronie interesów państwa: „Kto dostarcza za granicę towar sfalszowany lub fałszywie oznaczony, jeżeli stąd wynika szkoda dla interesów eksportu polskiego, podlega karze więzienia do lat trzech”, — i uważa, że ten „artykuł powinien znaleźć pełne zastosowanie, jeśli idzie o praktyki eksportowe teatru łódzkiego”.

„Republika” łódzka, omawiając tę całą sprawę w dłuższym felietonie pt. „Skandal w Gdyni — skandal w Gdańsku” daje wyraz dalszym zastrzeżeniom także co do obchodu święta niepodległości w teatrze łódzkim. Podobno niektóre figlarne piosenki wywołały podczas uroczystości obchodu niesmak.

BEZUŻYTECZNOŚĆ PACYFIZMU

w świetle kinkietów scenicznych

Z teatrów londyńskich

*Dwie premiery na tematy polityczne:
„GENEWA” I „NA GRANICY”.*

Angielskie teatry wystąpiły z dwiema premierami sztuk politycznych na tematy aktualne. W „*Saville Theatre*” wystawiono sztukę Bernarda Shawa „GENEWA”, która niedawno drukowana była na łamach „Wiadomości Literackich”. Krytyka podkreśla, że pomimo skrócenia pierwszych aktów, początek jest dość nudny i dopiero wielka scena sądu przypomina najlepsze wzory dawnych sztuk Shawa.

Ze względu na poważne zmiany polityczne, jakie zaszły już po napisaniu „Genewy”, autor tu i owdzie wprowadził nowy dialog, chcąc dodać swemu dziełu rumieńców aktualności.

Realizacja teatralna utworu jest bardzo dobra, na uwagę zasługuje zwłaszcza gra aktorów. Prasa wróży „Genewie” powodzenie.

Tematy polityczne porusza również sztuka „*On the Frontier*” (Na granicy) napisana wierszem przez W. H. Audena i C. Isherwooda i wystawiona przez „*Cambridge Arts Theatre*”.

Akcja sztuki rozgrywa się w dwóch fantastycznych państwach, demokratycznej Osnji i dyktatorskim Westlandzie, które prowadzą ze sobą wojnę. Dramat nawiązuje do tradycji niemieckiego teatru ekspresjonistycznego, zwłaszcza Ernesta Tollera, wprowadzając na scenę chóry i szereg osób, reprezentujących tylko pewne typy ludzkie, a nie związanych z samym konfliktem dramatycznym, rozgrywającym się między dziewczyną z demokratycznego państwa i jej ukochanym obywatelem Westlandu. Autorzy o zdecydowanie lewicowych poglądach, jako konkluzję ideologiczną swego utworu wysuwają konieczność wojny z dyktaturą i bezużyteczność pacyfizmu.

T.

Z teatrów amerykańskich

*Sensacja teatralna Nowego Yorku:
„LINCOLN”.*

Największą sensacją dnia w życiu teatralnym Nowego Yorku jest sztuka Roberta Sherwooda „*Abe Lincoln in Illinois*”, idąca

już od paru tygodni z wielkim powodzeniem w teatrze „*Plymouth*”. Sztuka ta zasługuje na bliższe omówienie.

Wystawia ją na Playwrights Co. — spółka złożona z pięciu autorów, którzy partycypują w kosztach realizacji widowiska, dzieląc się później zyskami z przedstawienia. Do spółki należy ebok Roberta Sherwooda między innymi Elmer Rice, który jest reżyserem „Lincolna”.

Momentem, godnym podkreślenia, są narodziny sztuki. Projekt jej powstał już przed piętnastu laty, ale urzeczywistnienie tego projektu nastąpiło dopiero przed paru miesiącami. Ta długa przerwa powstała stąd, że autor dopiero po zobaczeniu na scenie Raymonda Massey’a, świetnego angielskiego aktora w innej sztuce, odkrywszy w nim idealnego odtwórcę roli *Lincolna*, z jego obrazem w oczach konstruował postać bohatera do swego dramatu. Raymond Massey zdobył swoją kreacją pochwały wszystkich krytyków teatralnych w Nowym Yorku, którzy bynajmniej nie należą do „łatwych”.

Tematem sztuki jest obraz życia, które spędził Abraham Lincoln w Illinois przed wyborem w 1861 roku na Prezydenta Stanów Zjednoczonych. Autor zajmując się stosunkami rodzinnymi wielkiego człowieka wyjaśnia warunki, w jakich kształtowały się jego umysłowość i charakter. Finał dramatu, opisując wyjazd Lincolna do Waszyngtonu, akcentuje tragizm losów człowieka, który powołany na najwyższe stanowisko w państwie musi rozpocząć swe rządy od bratobójczej walki ze zbuntowanymi stanami południowymi.

Publiczność — według jednogłośnej opinii prasowej — opuszcza teatr pod bardzo silnym wrażeniem.

Sztuka Sherwooda ma zapewnione długotrwałe powodzenia na Broadwayu i powinna zdobyć nie tylko amerykańską, ale i angielską publiczność. Mówi się już również o wersji filmowej, którą chciał by nakręcić Sam Goldwyn, powierzając rolę tytułową Gary Cooperowi. Do tej chwili sprawa sprzedaży praw sfilmowania nie została jeszcze rozstrzygnięta.

HAMLET BEZ SKRÓTÓW

Obok triumfu Raymonda Massey’a w „Lincolnie” warto zaznaczyć, że dwaj inni aktorzy angielscy zdobywają laury na scenie nowojorskiej. Robert Morley gra Oscara Wilde’a już od szeregu tygodni, a Maurice Evans wystąpił jako „Hamlet”, który grany jest w pełnej wersji, bez skrótów szekspirowskiego arcydzieła.

Poni Paulina Brunius jest reżyserką i dyrektorką teatru

Pisząc o teatrze szwedzkim, trzeba wysunąć na wstępie, ważny szczegół. Jest nim wdzięczna i zawsze życzliwie dla teatru i jego artystów *usposobiona publiczność*. Interesuje się ona żywo swym teatrem, doskonale zna wszystkich artystów, a licznych ulubieńców specjalnie obdarza gorącą miłością, nierzadko popartą realnymi dowodami w postaci kwiatów, wspaniałych prezentów i zaproszeń do domów prywatnych.

Bohaterowie teatralni podobnie, jak rodzina królewska, są własnością narodu, publiczność interesuje się najdrobniejszymi nawet wydarzeniami i z prywatnego ich życia, lubuje się ich licznymi fotografiami w tygodnikach, szczeni się nimi, kocha ich.

Cecha dość charakterystyczna szwedzkiej publiczności teatralnej: to jej podejście do teatru; przedstawienie, to pewnego rodzaju uroczystość. Dlatego też do teatru chodzi publiczność zawsze wystrojona, w nastrój odświętnym, co zresztą znakomicie przyczynia się do wytworzenia atmosfery bardziej podniosłej i sprzyjającej odbieraniu wrażeń artystycznych, niż to się dzieje np. na przedstawieniu filmowym, które się traktuje jako zwykłe *passe-temps*.

Repertuar i wykonawcy

Wśród teatrów szwedzkich na jedno z pierwszych miejsc **wysuwa** się Teatr Dramatyczny (*Kungl. Dramatiska Teatern*) w Sztokholmie.

W bieżącym sezonie głównym dyrektorem teatru Dramatycznego mianowano kobietę, znaną artystkę dramatyczną, *Paulinę Brunius*. Wybór ten spotkał się zrazu z dużym sceptycyzmem i surową krytyką, szczególniejsze ze strony męskiej. Okazało się jednak wkrótce, że był to wybór ze wszech miar szczęśliwy. Dowodem tego jest prawie stale, od początku sezonu wypełniona widownia.

Pani Brunius poza talentem organizacyjnym i reżyserskim, wykazała umiejętność w narzuceniu nowych, korzystnych reform teatralnych. Stworzyła między innymi specjalną scenę przy Teatrze Dramatycznym dla adeptów sztuki dramatycznej, gdzie występując przed publicznością, specjalnie zapraszaną i kompetentną, mają sposobność skryształizowania sobie kierunku swej kariery scenicznej.

Dotychczas w sezonie bieżącym wystawiono trzy sztuki: „*Kobiety*” Klary Booth, — „*Dramat w Mayerlingu*” Maxwella Andersona, oraz graną ostatnio „*Na 6-ym piętrze*” Alfreda Gehri (którą u nas wystawił Jaracz w „Ateneum”).

Każda z tych sztuk wystawiona była bardzo starannie i każda cieszy się wielkim powodzeniem.

Największy jednak sukces zdobył „*Dramat w Mayerlingu*”. Zapewne dlatego, że ten wdzięczny temat najbardziej może odpowiada gustom szwedzkiej publiczności. Wystawienie tej sztuki wywołało żywą polemikę w prasie, głównie dlatego, że twórca głównej roli, młody, utalentowany artysta, *Georg Rydeberg*, odtworzył naczelną postać według własnego widzimisie, z pominięciem zwłaszcza historycznej maski bohatera dramatu. To, że ks. Rudolf nie miał brody tłumaczył artysta słusznym argumentem wyższości sensu psychologicznego dramatu i charakteru postaci przypominającej Hamleta, nad zewnętrznym autentyzmem ks. Rudolfa. Należy w każdym razie zaznaczyć, że młody artysta pokonał wszelkie trudności i grą swoją zdobył publiczność całkowitą. Zadanie jego było tym trudniejsze, ile że rola, którą wykonał, przeznaczona już była oddawna dla genialnego artysty — aktora, bożyszcza szwedzkiej publiczności, przedwcześnie zmarłego, *Gösta Eckmana*.

Rolę Veczery grała uroczą *Inga Lindblad*, również nie podobna do ponurej i smętnej bohaterki dramatu, bo złotowłosa i jasna, jak pogodna, letnia noc szwedzka.

Jako cesarzowa Elżbieta, *Tora Teje* (gwiazda Teatru Dramatycznego) żyła i cierpiała na scenie z gestem prawdziwie monarszym.

(M. W.)

Co słyszeć w świecie muzycznym?

POLSKA

Polskie kompozycje na międzynarodowy festiwal w Warszawie

W niedzielę, dnia 26 listopada rb. odbyło się posiedzenie jury sekcji polskiej Międzynarodowego Tow. Muzyki Współczesnej. Zadaniem jury, w składzie: prof. Drzewiecki, dyr. Fitelberg, prof. Lefeld, dr Régamey i prof. Sikorski — było wybranie ośmiu kompozycji polskich, z których następnie jury międzynarodowe wybierze dwie lub trzy, celem wykonania ich na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej, który odbędzie się tym razem w maju 1939 r. w Warszawie.

Wybrano następujące kompozycje: 1) Fitelberg Jerzy — IV Kwartet, 2) Lutosławski Witold — Wariacje symfoniczne, 3) Palester Roman — Koncert na saksofon z tow. orkiestry, 4) Palester Roman — Suita orkiestrowa, 5) Szalowski Antoni — „Uwertura”, 6) Szalowski Antoni — Trio na instrumenty dęte, 7) Spisak Michał — Dwa psalmy na chór mieszany i orkiestrę, 8) Wojtowicz Bolesław — Wariacje w formie symfonii.

ANGLIA

Festiwal starej muzyki angielskiej

W CAMBRIDGE odbył się festiwal muzyki angielskiej XVI i XVII wieku, na którym wykonano m. in. „Burzę” SZEKSPIRA z muzyką PURCELLA.

4000 koncertów kapelmistrza Wooda

W LONDYNIE odbył się jubileusz 50-lecia pracy artystycznej kapelmistrza HENRYKA WOODA, członka Król. Akademii Muzycznej, honorowego doktora muzykologii uniwersytetów w Oxford, Cambridge, Manchester i Birmingham. Wood ma za sobą 4300 prowadzonych pod swą batutą koncertów.

Studio teatru muzycznego

W DARTINGTON HALL (Totness, Devonshire) — ważnym centrum artystycznym Anglii — obok szeregu istniejących już instytucji jak BALET JOOSA, szkoła taneczna Joosa, studio teatralne Czechowa itd. powstało pod kierownictwem Hansa Oppenheima: STUDIO TEATRU MUZYCZNEGO („Music Theatre Studio”), którego zamiarem jest podniesienie opery do znaczenia integralnej części współczesnego teatru. W tym celu Studio zajmuje się kształceniem nowego typu śpiewaka, który by zdawał sobie w pełni sprawę ze złożonych zadań, jakie stawia przed nim sztuka operowa. Studium składa się z części wokalne, dramatycznej i czysto muzycznej.

„Uwertura” Szalowskiego w londyńskim radio

4 listopada br. znana kapelmistrzyni p. Nadiu Boulanger dyrygowała w radio londyńskim, t. zw. BBC. — „Uwerturą” młodszego kompozytora polskiego, A. SZALOWSKIEGO.

ARGENTYNA

Odsłonięcie popiersia Chopina

W BUENOS AYRES odbędzie się jeszcze w tym roku odsłonięcie popiersia CHOPINA, połączone z wielkim koncertem-akademii ku czci naszego mistrza.

Forteplan „BABY GRAND” 138 cm

Mały wymiar — wielkie powodzenie. — Wspaniałe dźwięki, przyjemna gra, nadzwyczajna jakość, a przy tym zadziwiająco niska cena.

Sprzedaż na dogodnych warunkach kredytowych.

B. SOMMERFELD

Skład fabr. MARSZAŁKOWSKA 83.

Losy niemieckiego kompozytora

W tych dniach wyjeżdża na stale z Berlina do Ameryki drugi po Hindemith'cie czołowy współczesny kompozytor niemiecki — RICHARD MOHAUPT. Historia jego jest też bardzo „niemiecka”. Debiutował w czasie Olimpiady berlińskiej suitą baletową „Die Gaunerstreiche der Courache”, która zdobyła sobie olbrzymi sukces. W lutym bieżącego roku Opera Monachijska wystawiła nowe dzieło Mohaupta, operę „Die Wirtin von Püsk” (według komedii Goldoniego: La Locandiera). Dzieło to określiła oficjalna krytyka niemiecka jako wspaniałe reprezentatywne dla czysto germańskiej aryjskiej muzyki. Lecz pech chciał, że w czasie trzeciego przedstawięcia „Wirtin” jeden z dygnitarzy hitlerowskich dowiedział się, iż Mohaupt ożeniony jest z żydówką.

Skutek był natychmiastowy: operę zdjęto z afisza, a ta sama krytyka, która się zachwycala germańskością muzyki Mohaupta, oświadczyła, że pełno jest w niej... niearyjskich miazmatów, które tam prześląknęły „via żona”. Mimo to Mohaupt odmówił rozwodu, czym wykreslił się dobrowolnie z niemieckiego życia muzycznego.

Parę tygodni temu Polskie Radio nadawało ostatnią kompozycję Mohaupta „koncert fortepianowy” w wykonaniu kompozytora z tow. orkiestry. Z pierwszym wykonaniem tej kompozycji Mohaupt musiał już się przenieść z Berlina do Warszawy.

Muzyka w Wiedniu

Orkiestrą WIEDENSKICH FILHARMONISTÓW będą dyrygowali w tym roku: FURTWÄGLER, KNAPPERTSBUSCH, MENGELBERG, DE SABATA i — po długiej przerwie — R. STRAUSS.

W programach znajdują się dzieła: Beethovena, Brahmsa, Brücknera i Schuberta, ze współczesnych kompozytorów tylko: Pfitzeru, R. Straussa i Ravela.

Nowa opera R. Strauosa

RYSZARD STRAUSS, mimo skończonych 75 lat życia, rozpoczyna nową operę, opartą na greckim micie o królu Midasie. Libretto napisał Józef Gregor.

Nieznane trio Brahmsa

Znaleziono nieznane trio BRAHMSA, A-dur na fortepian, skrzypce i wiolonczelę. Pochodzi ono z roku 1853. Wydania podjęła się firma Breitkopf & Härtel w Lipsku.

Objazdowe teatry operowe mają 2 miliony widzów

Minister kultury ludowej złożył Mussoliniemu sprawozdanie z tegorocznej działalności OBJAZDOWYCH OPER WŁOSKICH, które na olbrzymich furgonach automobilowych, na których przewożone są całe teatry od części konstruktywnych sceny poczwasy, a na artystach skończywszy — przemierzają Italię wzdłuż i wszerz.

Opery te, tzw. „WOZY TESPISA” od wiedzily w lecie br. 46 miast i miasteczek Italii, dając 415 przedstawień, przy frekwencji 1 milion 760 tysięcy widzów.

FRANCJA

Bizetowski tydzień muzyczny

25 października br., jako w setną rocznicę urodzin BIZETA rozpoczął się w Paryżu bizetowski tydzień muzyczny. Prócz „Carmen” i Polawiaczy pereł” wystawiono także rzadko grywaną, egzotyczną, jednoaktową operę „Damilah” oraz suitę „Arlésienne”.

Tysiączne przedstawienie „Werthera”

W Paryżu odbyło się tysiączne przedstawienie „WERTHERA” — opery Massenet’a.

Nowy kapelmistrz opery paryskiej

Nowym kapelmistrzem OPERY PARYSKIEJ został Louis FORESTIER, znany również jako kompozytor. Specjalnością jego jest prowadzenie dzieł Wagnera.

Książka Lifara o tańcu

Przedmiotem książki słynnego tancerza Sergiusza LIFARA, tp. „LA DANSE”, która ukazała się w Paryżu nakładem wyd. Denoël, jest estetyka tańca i rola folkloru w sztuce choreograficznej.

(Kronikę opracował J. W-f).

PIĘKNY WŁOS – TO SZCZĘŚCIA LOS!

SZAMPON TATARO- CHMIELOWY

bez mydła, a zatem bez szkodliwych dla włosów alkali usuwa łupież i nadaje włosom kolor naturalny i równy. Włosy po użyciu Szamponu Tataro-Chmielowego stają się puszyste i jedwabiste.

PRZEPIĘKNE WŁOSY DAJE SZAMPON TATARO- CHMIELOWY

Włosy układają się wspaniale, a co najważniejsze to fakt, że cebulki włosowe uwolnione od łupieżu nabierają nowego życia, wzmacniając porost włosów.

Do nabycia we wszystkich składach aptecznych i perfumer.

Prosimy zważać na nazwę: **szampon tataro-chmielowy bez mydła**

CENTRALNE LAB. CHEMICZNE WARSZAWA

Magister A. CZEKAY

Wielkie talenty — różne kariery **JAN KIEPURA**

Pisma amerykańskie donoszą, że Jan Kiepura znajduje się na ogłoszonej ostatnio liście solistów opery nowojorskiej i przybędzie na występy do Ameryki w lutym 1939 r.

Na razie śpiewak zajęty jest pracami nad produkowanym w Rzymie filmem, opartym o scenariusz „Toski”.

Pierwotny plan Kiepurę przeniesienia akeji filmowej na teren polski do Wilna, gdzie miały być odtworzone sceny z wojny 1920 r. — spalil na panewce.

Vittorio Mussolini, szef wytwórni, która nabyła prawa filmowe „Toski” i zakontrowała małżonków Kiepurów, przyjął inną koncepcję realizacji.

Dodać należy, że Kiepura ma otrzymać podobno za film 1 milion 800 tys. lirów.

EUGENIUSZ MOSSAKOWSKI

Eugeniusz Mossakowski, znakomity baryton, śladem wielu niewyzyskanych śpiewaków operowych, śpiewa zarówno na dorywczo zaimprovizowanych widowiskach operowych na prowincji, jak i bierze udział w programach estradowych.

Ostatnio, jak głosi program jednej ze znanych kawiarni artystycznych stolicy — Eug. Mossakowski popisuje się jako atrakcyjny solista między koncertami orkiestry a ewolucjami zespołów tanecznych.

Kalendarzyk koncertów

FILHARMONIA WARSZAWSKA.

Ul. Jasna 5.

Dojazd tramw. do ul. Marszałkowskiej oraz autob. A, G.

Poniedz. 5/XII. Koncert gwiazdy filmowej — GRACE MOORE.

Piątek, 9/XII. Koncert symfoniczny. Dyrekcja — Walerian Bierdziejew, solista — ANDRE NAVARRA (wiolonczela).

Piątek, 16/XII. Koncert symfoniczny pod dyrykcją Hermana Abendrotha. Solista — CLAUDIO ARRAU (fortepian).

Niedziela, 18/XII. Koncert popołudniowy o godz. 15-ej. Wykonana będzie IX Symfonia Beethovena pod dyrykcją Hermana Abendrotha.

SALA KONSERWATORIUM PAŃSTW.

Ul. Okólnik 1 — tel. 684-72.

Środa 14 grudnia o godz. 20.15 — GABOR REJTŐ (wiolonczela).

PROGRAMY TEATRÓW STOŁECZNYCH

TEATR POLSKI

Ul. Słowackiego — tel. 535-75.

Dojazd tramwajami 0, 1, 14, 9, 18,
25, autobus Pomnik Kopernika — Żo-
liborz. Autobus nocny do Otwocka
o godz. 23.20.

„Gałązka Rozmarynu”

Sztuka w 5 obrazach

Zygmunta Nowakowskiego

Komendant plutonu: Obyw. Wil —

ZDZISŁAW KARCZEWSKI

Żołnierze plutonu:

Obyw. Histrio — **J. KRECZMAR**

Obyw. Grotger — **J. KALISZEWSKI**

Obyw. Brzytwa — **J. KONDRAT**

Obyw. Iskra —

J. WOSZCZEROWICZ

Obyw. Beton — **WŁ. KACZMARSKI**

Obyw. Goljat —

Obyw. Sas — **K. WILAMOWSKI**

Obyw. Juhas — **J. PICHELSKI**

Obyw. Parzenica — **TAD. KAŃSKI**

Obyw. Ciupaga — **M. WOŁYŃCZYK**

Obyw. Józek Słowikowski, uczeń —

J. MAŁGORZEWSKI

Obyw. Soboń, chłop — **T. FIJEWSKI**

Obyw. Kowolski — **R. SŁIWA**

Obywatelka Sława —

I. MALKIEWICZ-DOMAŃSKA

Ciocia — **HELENA BUCZYŃSKA**

Obywatelka Nike —

MARIA WOJDALIŃSKA

Obywatel Zadora —

STEFAN MICHAŁAK

Obyw. sekcyjny — **JÓZEF KEMPA**

Obyw. profesor — **M. NAWROCKI**

Obywatel w binoklach —

JÓZEF KORDOWSKI

Obywatel garbaty —

BRONISŁAW LIPSKI

Obyw. Samson — **K. DORWSKI**

Doktor — **LUBOMIR JABŁOŃSKI**

Zugsführer — **JERZY CHODECKI**

Landszturmista I —

KAROL WOJCIECHOWSKI

Landszturmista II —

MIECZYŚLAW NAWROCKI

Instruktor — **W. WAROCZEWSKI**

Kapucyn — **JERZY WOSKOWSKI**

Słowikowski, właściciel cukierni —

TADEUSZ CHMIELEWSKI

Pani Słowikowska —

JANINA MUNCLINGROWA

Zosia Słowikowska —

STANISŁAWA STĘPNIÓWNA

Panna Mania — **LIDIA WYSOCKA**

Dziedzic — **ROMAN DEREŃ**

Aptekarz — **AL. BOGUSIŃSKI**

Mecenas — **S. BUTKIEWICZ**

Prezes — **S. BUTKIEWICZ**

Konsyliarz — **WINC. RAPACKI**

Generał austr. — **JERZY RYGIER**

Chłop — **STANISŁAW ŻELEŃSKI**

Kapitan Staniecki — **K. DORWSKI**

Jeniec — **MAR. ZAJĄCZKOWSKI**

Gość I — **KAZIMIERZ GEMBICKI**

Wartownik — **K. WOJCIECHOWSKI**

Tło dekoracyjne: *St. Słowiński.*

Rzecz wyreżyserował bardzo cieka-
wie: *Aleksander Węgierko.*

Sztuka Jarosława Iwaszkiewicza w 4
aktach

„Maskarada”

Historia ostatnich dni życia Puszkina

Główne role żeńskie grają:

Nathalie — **SMOSARSKA**

Aleksandryna — **ANDRYCZÓWNA**

Catherine — **WOSKOWSKA**

Idalia — **GRABOWSKA**

W męskich rolach występują:

Puszkina — **WYRZYKOWSKI**

Car — **KRECZMAR**

Pulk. Damzas — **BUSZYŃSKI**

Wydawca — **T. CHMIELEWSKI**

Baron — **BONECKI**

Żukowski — **WOSKOWSKI**

Łanskoj — **WILAMOWSKI**

Rzecz wyreżyserował: *E. Wierciński.*

TEATR MAŁY

Ul. Jasna 5 — tel. kasy 535-89.
Dojazd autobusami G oraz tramwa-
jami do rogu Złotej lub Śto-Krzyskiej

Początek codziennie o godz. 20.00
Komedia w 3-ch aktach Wiktoryna
Sardou i E. Najac'a w polskim
przekładzie Antoniego Cwojdzńskiego

„Rozwiedzmy się“

Na czele obsady aktorskiej, w rolach
małżonków des Prunelles —

ALEKSANDER WĘGIERKO
i **JANINA ROMANÓWNA**

Przyjaciela domu gra —

WOJCIECH WOJTECKI

W rolach epizodycznych występują:
jako pan Clavignac —

STANISŁAW GROLICKI

jako mężatka de Volfontaine —

HELENA BUCZYŃSKA

jako wdówka de Brionne — **IRENA**

MALKIEWICZ-DOMAŃSKA,

jako pan Bafourdin —

ALEKS. BOGUSIŃSKI

jako Panna Lusignan —

HANNA PARYSIEWICZ

komisarzem policji jest —

JULIAN KRZEWIŃSKI

Całość wyreżyserował

ALEKSANDER WĘGIERKO

*Janina Romanówna daje piękną kreację
w komedii „Rozwiedzmy się”.*

Teatr „CRICOT” w Warszawie

Przed 6 laty Józef Jarema założył przy
Zw. Zaw. Plastyków w Krakowie „Teatr ar-
tystów Cricot”. Przed kilku tygodniami
teatr „Cricot” przybył do Warszawy i daje
w nowootwartej kawiarni plastyków w I.
P. S. (Królewska 13) codzienne występy.
Na całość wieczoru składa się: „La farce
de maitre Pathelin”, o której historyk tea-
tru francuskiego Dubech pisał: „...jest to
arecydzieło wśród arecydzieł”.

bi-ba-bo

Kawiarnia

Przy fortepianie **M. FERSZKO**

PLAC NAPOLEONA

RÓG SIENKIEWICZA

TEL.: 3-43-14 i 3-47-56

TEATR MAŁY

„Temperamenty“

Komedia A. Cwojdzńskiego

Obsadę aktorską stanowią:

Panowie: **KURNAKOWICZ JAN**

WOJTECKI, ZB. ZIEMBIŃSKI

Panie: **NAKONECZNA ZOFIA**

BOROWSKA, LIDIA WYSOCKA

HALINA BUCZYŃSKA

Reżyseria **ZB. ZIEMBIŃSKIEGO.**

Dekoracje **PROF. ST. JAROCKIEGO.**

TEATR NARODOWY

Plac Teatralny — tel. kasy 670 60.

Codziennie

Początek o godz. 20. koniec o godz. 22.45

„Szaleństwo”

Sztuka w 3 aktach de Peyret-Chappuis

Przekł. pol. Leona Pomirowskiego

Centralną postać sztuki Elżbietę gra
IRENA EICHLEROWNA

Jej matkę, panią Cog —

MARIA DULEBIANKA

Lekkomyślną kuzynkę Martę —

ELŻBIETA BARSZCZEWSKA

Dwie siostry Aurelię i Zuzannę —

SEWERYNA BRONISZOWNA

ZOFJA MAŁYNICZOWNA

Rolę męża Marty —

TAD. BIAŁOSZCZYŃSKI

Młodego amanta Marka —

MILCZ. MILECKI

Służącą —

LODA ROGIŃSKA

Rzecz dzieje się współcześnie
w małym francuskim miasteczku.

Tło dekoracyjne stworzył art.
mal. Andrzej PRONASZKO. —

Całość wyreżyserował

Antoni CWOJDZIŃSKI.

TEATR NARODOWY

Komedia Aleksandra Fredry

„Zemsta”

W roli Rejenta Milczka —

JÓZEF CHMIELIŃSKI

Cześnik — JERZY LESZCZYŃSKI

Podstolina —

MIECZYSLAWA ĆWIKLIŃSKA

Fapkin — ST. STANISŁAWSKI

Para młodych, Wacław i Klara —

JERZY ROLAND

i KAROLINA LUBIENSKA

Murarz — FR. DOMINIAK

Perełka — CHMURKOWSKI

NIEDZIELNE PRZEDSTAWIENIA

POPOŁUDNIOWE D. 4.XII. BR.

Teatr Narodowy o 4 — „Szaleństwo”.

Teatr Nowy, o 4 — „Złoty Deszcz”.

Teatr Polski, o 3.30 —

„Gałązka Rozmarynu”.

Teatr Mały, o 3.30 —

„Rozwiedźmy się”.

Teatr Letni, o 4 — „Jean”.

Teatr Kameralny, o 4.15 —

„Rodzeństwo Thierry”.

Teatr Ateneum, o 4 —

„Ludzie na krze”.

TEATR NOWY

Plac Teatralny — tel. kasy 646-92.

Początek codziennie o godz. 20.00

— koniec o godz. 22.45.

Komedia w 3 aktach (4 obrazach)

J. B. Priestley'a w przekładzie pol-
skim J. Rylskiej.

„Złoty deszcz”

W ciekawej aktorskiej obsadzie wy-
różnia się ALEKSANDER ZEL-
WEROWICZ, odtwarzający głów-
ną rolę Daniela Redferna.

Jego żonę, Dorotę gra

WANDA JARSZEWSKA.

Elsie, ich córkę —

IRENA WASIUTYŃSKA.

Bernarda Baxley —

JAN CIECIERSKI.

Panią Baxley — MARIA GELLA.

Harolda Russa —

TADEUSZ WESOŁOWSKI.

Pana Stacka — ARTUR SOCHA.

Sierżanta —

HENRYK RZĄTKOWSKI.

Rzecz dzieje się współcześnie w
Anglii. Reż. AL. ZELWEROWICZ.

TEATR MALICKIEJ

Karowa 18 — tel. 5.29-99.

Dojazd tramwajami T, O, 1, 2, 3,
6, 14, 18, 19, 25.

Codziennie o godz. 8.15, koniec o
godz. 10.40.

Komedia w 3-ach aktach (5 odsło-
nach) Bus Fekete'go w przekładzie
polskim E. Gałuszkowej.

Trafika pani

generałowej

W roli Generałowej, właścicielki tra-
fiki — Z. ORDYŃSKA.

Jej córki grają:

Goerthy — MARIA MALICKA.

Lola — E. STOJOWSKA.

Antoniego, męża Loli —

H. MODRZEWSKI

Hrabiego — KAROL BENDA.

Ojca — J. NOWACKI.

Pannę Mitzi — J. PORĘBSKA.

Ekscelencję —

M. BAY RYDZEWSKI

Urzędnika skarbowego —

A. MANIECKI

Hindenburga — T. FIJEWSKI.

Karola — R. ZAWISTOWSKI.

Reżyseria — Karola Bendy.

„Sztuka jest ciągłym poszukiwaniem piękna”

TEATR REDUTA

Ul. Kopernika 36/40 — tel. 237-88.
Dojazd tramwajami 0, 1, 9, 14, 25
do Kopernika. Autobus z pl. Koper-
nika na Żoliborz. Autobus nocny
do Otwocka o godz. 23.20.

Początek przedstawienia o godz.
20.00 — koniec o godz. 22.50.

Komedia w 3 aktach Stefana
Żeromskiego.

Uciekła mi

przepióreczka

W głównej roli docenta Przełęckie-
go — **JULIUSZ OSTERWA**.

Dorotę Smugoniową gra —

MARIA BUCHWAŁDOWA

Smułoń — **JAN KRYSZKIEWICZ**.

Księżniczka — **HALINA GALLOWA**.

Bęczkowski — **ST. JARSZEWSKI**.

Ciekocki — **JAN KOCHANOWICZ**.

Kleniewicz — **STAN. JANOWSKI**.

Zabrzeziński — **LECH STĘPOWSKI**.

Bukański — **ZYGM. STRÓŻEWSKI**.

Radostowiec — **BR. BORSKI**.

Małowieski — **LEON JÓZEFOWICZ**.

Rzecz dzieje się współcześnie w
Poniewieżach.

Rzecz wyreżyserował

Juliusz Osterwa

*Osterwa jest nie tylko pełnym pietyzmu
konserwatorem tradycji; jest on zarazem
nieustraszoną odkrywcą i reformatorem.
Przedstawienia „Przepióreczki”, które en-
tuzjastycznie, wzruszały, były oklaskiwane
i chwalone przez całą Polskę — je go
s a m e g o j e s z c z e n i e z a d a-
w a l n i a j ą.*

(z recenzji „Czasu”)

19-lecie Reduty

(DO FOT. ZDJĘCIA NA OKŁADCE)

29 listopada br. minęło 19 lat istnienia
placówki teatralnej Reduty. W uporczywym
trudzie, w zmaganiu się o zdrowe ideały
sztuki i nowe oblicze polskiego teatru, Re-
duta, przełamując przeciwności, wywarła
pod kierunkiem J. Osterwy swój niewątpli-
wy wpływ na skrytalizowanie się nowych
pojęć pracy artystycznej w teatrach pol-
skich i dostarczyła poważnego zastępu pio-
nierów ruchu teatralnego.

TEATR ATENEUM

ul. Czerwonego Krzyża 20, tel. 2.36-57.

Codziennie o godz. 20.00

Komedia Roger Ferdinand'a.
w przekładzie polskim Gabryela Kar-
skiego.

„Kupiec i poeta”

W rolach głównych:

MARIUSZ MASZYŃSKI

i **ZYGMUNT CHMIELEWSKI**

W pozostałych:

STANISŁAWA PERZANOWSKA

EWA BONACKA

STANISŁAW DANIŁOWICZ

JULIUSZ ŁUSZCZEWSKI

ANNA JARACZÓWNA

Mariusz Maszyński w Teatrze Ateneum

TEATR LETNI

Ogród Saski — tel. 6.46-86.

Początek przedstawienia o 20.00.
Komedia w 3 aktach Michała Durana
w przekładzie polskim

„W roli głównej Barbara Bosz”

W tytułowej roli gwiazdy filmowej

MARIA MODZELEWSKA

Partner jej jako Rajmund Larrien

KAZ. JUNOSZA STĘPOWSKI

Jednego z mężów Barbary gra —

STEFAN HNYDZIŃSKI

Sekretarkę gwiazdy —

STANISŁAWA MASŁOWSKA

Oksypasiana —

TADEUSZ FRENKIEL

Perrachona — ST. JAWORSKI.

Kucharza — J. ZEJDOWSKI.

Szefa restauracji — JÓZEF KEMPA.

Lavesne'a — WŁ. WIĘCKOWSKI.

Kelnerów —

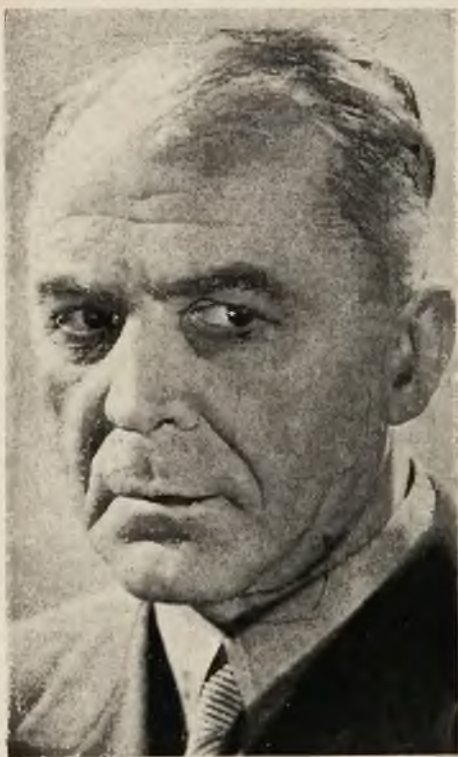
FELIKS NORSKI

i STANISŁAW KUSTOWSKI.

Fotografa — JANUSZ TOMASIK.

Dekoracje St. Jarockiego. Całość o-
pracował reżysersko

TEOFIL TRZCIŃSKI.

KAZ. JUNOSZA STĘPOWSKI.

TEATR KAMERALNY

Ul. Senatorska 29 — tel. 213-87.

Kasa Teatru czynna od 12-2 i 17-19.

Dojazd tramwajami: M, T, P, B, 17,
14, 4, 5, 1, 19, 21, autobus. Autobus
nocny z Pl. Teatralnego do Otwocka
o godz. 23.15.

Początek widowiska o godz. 20.00.

Francuska sztuka w 3 aktach

„Rodzeństwo Thierry”

Autorem jest laureat Nobla Roger
Martin du Gard. Przekładu polskiego
dokonał Józef Brodzki.

Izabella — IRENA GRYWIŃSKA.

Wanda — CEL. NIEDŹWIECKA.

Leopoldyna — HEL. ZAREMBINA.

Joe — MIECZ. CYBULSKI.

Armand — WŁ. ZIEMBIŃSKI.

Dr Tricot — ST. KWASKOWSKI.

Główną rolę Thierry'ego gra —

K. ADWENTOWICZ (reż. sztuki).

TEATR BUFFO

Mokotowska 75, tel. kasy 7.21-21.

Dojazd tramw. 1, 2, 9, 14, Z, aut. G.

Początek przedstawienia o g. 20.00.
Farsa w 4-ch aktach Fr. i P. Schönt-
hanów w opracowaniu i z piosenkami
Juliana Tuwima.

„Porwanie Sabinek”

W głównych rolach Pawła Owinowi-
cza, profesora łaciny —

MICHAŁ ZNICZ.

Dyrektora teatru, Leonarda Strzy-
ga-Strzyckiego —

JÓZEF WĘGRZYN.

Ernestynę, żonę Pawła gra —

HELENA GRUSZECKA.

Madzię — IRENA GÓRSKA.

Anulkę — KARIN TICHÉ.

Męża Madzi — H. BOROWSKI.

Gromskiego — CZ. SKONIECZNY.

Emila — ROMAN WYSPIAŃSKI.

Weronikę, służącą Owinowiczów —
JANINA SOKOŁOWSKA.

Dekorację i kostiumy projektował

WŁADYSŁAW DASZEWSKI

Reż.: JANUSZ WARNECKI.

TEATR WIELKI — OPERA

Premiera w niedzielę 20 listopada
Opera Ch. Gounoda

Faust z nocą Walpurgii

11 obrazów w nowej inscenizacji
Adama Dołżyckiego.

W partiach naczelnych:

Małgorzata —

BARBARA KOSTRZEWSKA.

Faust — **MIECZYSLAW SALECKI.**

Mefisto — **KAZIMIERZ POREDA.**

Koncepcja architektury i przestrzeni
scenicznej — **prof. St. Jarocki.**

Choreografia — **Miecz. Pianowski.**

Reżyseria — **August Wiśniewski.**

Dyrekcja muzyczna —

Adam Dołżycki.

TEATR WIELKI — OPERA

Pl. Teatralny — tel. kasy 3.02-35
Dojazd tramwajami P, T, 5, 9, 14,
17, 19, 21, autob. A, G. Autobus nocny
do Otwocka i Śródborowa o godz.
23.15 z Placu Teatralnego.

„Verbum nobile“

W roli Zuzi —

BARBARA KOSTRZEWSKA.

Pana Serwacego gra —

KAZIMIERZ POREDA.

Stacha — **EDM. PŁOŃSKI.**

Pana Marcina — **CEZ. KOWALSKI.**

Bartłomieja — **ST. ZNICZ.**

Całość wyreżyserował **August Wiśniewski.**

Balet w 3-ch obrazach Karola Szyma-
nowskiego w inscenizacji i układzie
choreograficznym M. Pianowskiego.

„Harnasie“

Główną postać wodza Harnasiów
tańczy — **Z. DĄBROWSKI.**

Narieczona-góralkę —

BARBARA KARCZMAREWICZ.

Narzeczonego-górala gra —

FR. WAŻYŃSKI.

Starostą weselnym jest —

JAN ZIELIŃSKI.

Solo tenorowe śpiewa —

JERZY GRANOWSKI.

Chórem kieruje — **BR. KUBIK.**

Kostiumy i dekoracje wykonano we-
dług pomysłów art.-malarzy **Zofii**
Stryjeńskiej. Orkiestrą dyryguje
Adam Dołżycki.

TEATR WIELKI - OPERA

Operetka w 3-ech aktach A. Wilnera
i M. Bodańskiego z muzyką Fr. Le-
hara. Przekład A. Kitschman.

Miłość cygańska

W naczelnych rolach:

Węgierki, właścicielki ziemskiej, Ilo-
ny Kereshara zawsze świetna —

LUCYNA MESSAL

Pięknego cygana, skrzypka — Jo-
szego —

ALEKSANDER WASIEL

Inne role grają:

Bojara rumuńskiego Dragomira —

KAZIMIERZ PETECKI

Zorikę —

ZOFIA FEDYCZKOWSKA

Siostrę Dragomira — Jolantę —

LUDMIŁA SZRETTERÓWNA

Jego służącego — Moszu —

STANISŁAW ZNICZ

Piastunkę Zoriki, Julę —

HELENA TERENKOCZY-

JASTRZĘBSKA

Bojara, Jonela Bolescu —

JERZY GRANOWSKI

Kajetana — **F. SZCZEPAŃSKI**

Karczmarza —

BOLESŁAW BOLKO

Panią Kerem —

BARBARA KARCZMAREWICZ

W akcie I „Wodnice”, w wykona-
niu zespołu baletowego (Borkenhagen,
Dzikanowska, Górską, Grodzicka,
Kolesińska, Mączkówna, Pokrowska,
Kossakówna), w akcie II „Czardasz”
(Pokrzywińska, Siemiradzka, Cesar-
ski, Dobiecki oraz balet), w akcie III
„Walc” (B. Karczmarewicz i balet)
oraz „Pas de trois” (Pokrzywińska,
Siemiradzka i Cywiński).

Dyryguje **M. Kubik**, reżyserował
T. Wołowski.

PRACOWNIA GORSETÓW

HELENA NOWAK

Warszawa, Nowogrodzka 41 m. 28
(front, V piętro- winda)

== PASY ==

BIUSTONOSZE

== CAŁOŚCI ==

NAJNOWSZE MODELE

- PASY POOPERACYJNE -

Wykonanie solidne— ceny przystępne

TEATR 8 15

Ul. Śniadeckich 5 — tel. kasy 700-26.
Dojazd tramwajami 3, 8, 11, 12, 16,
17, 18, 19, 25.

Początek codziennie o godz. 8.15 —
koniec o godz. 10.30.

Operetka w 3 aktach Emmericha
Kalmana.

"Księżna Czardasza"

Tytułową postać Sylwję Varescu —
gwiazdę kabaretową odtwarza —
ELNA GISTEDT.

Partnerem jej jest w roli Edwina
ks. Lippert-Weylersheim —

MARIAN WAWRZKOWICZ

Drugą parę tworzą hrabianka Sta-
sia — **NINA CZERSKA** i hr. Bo-
nifacy —

ZBYSZEK RAKOWIECKI

Jako hr. Ferri występuje —

JÓZEF REDO

Rodziców ks. Edwina, księżną Onhi-
lia i ks. Leopold Maria —

MARIA KOSSAKOWSKA

i **STAN. ZIECIAKIEWICZ**

Notariuszem Kissem jest —

LEOPOLD MOROZOWICZ

Hr. Ronsdorffem, kuzynem Edwina
— **JAN ORLICZ.**

Akt I dzieje się w kabarecie
„Aquarium”, akt II — u ks. Lippert-
Weylersheim, akt III — w hallu
hotelowym.

TANCE:

Układ taneczny (zespołowy) **Konrada**
Ostrowskiego.

STENIA STANISŁAWSKA w I ak-
cie tańczy „Fandango” w ukl. J.
Cieplińskiego, muz. de Falla, w II
akcie „Walc” muz. Wieniawskiego,
układ A. Romanowskiego.

IRENA SOBOLTÓWNA i **EUGE-**
NIUSZ WOJNAR tańczą w I akcie
„Poesie”, zaś w II „Błiękitny ro-
mans”, własnej kompozycji.

OGÓLNE KIEROWNICTWO MU-
ZYCZNE: **LUDO PHILIPP.**

Tło dekoracyjne **ST. KURMANA**

Reżyseria — **W. ZDZITOWIECKI**

Cyrk

Wielki program otwarcia, z tresurą lwów
i tygrysów oraz innymi atrakcjami między-
narodowymi.

Początek codziennie o godz. 20.15.

W środy soboty i niedzielę przedstawi-
enia popołudniowe o godz. 4.30. Po połud-
niu dzieci i młodzież szkolna placą połowę.

TEATR 8.15

Operetka Pawła Abrahama w 3
aktach (11 obrazach) w przekładzie
polskim **Krzemieńskiego.** Teksty
śpiewne **Jurandota.**

Roxy i jej drużyna

W tytułowej roli Roxy —

LODA HALAMA

Kapitan drużyny **Stefan Kardy** —

MARIAN WAWRZKOWICZ

Bramkarz, **Haczek II** —

ZBYSZEK RAKOWIECKI

Fabrykant konserw, **Sam Cheswich** —

JÓZEF REDO

W innych rolach:

Przełożona pensji —

ZOFIA ORDYŃSKA

Pensjonarki **Ilka i Ilonka** —

NINA CZERSKA

i **IRENA SOBOLTÓWNA**

Arpad — **K. CIBORSKI**

Narzeczony **Roxy, Bolo** —

AL. OŁĘDZKI

Baron — **ST. ZIECIAKIEWICZ**

Dyrektor hotelu — **JAN ORLICZ**

Rewizor celny — **L. MOROZOWICZ**

Odźwiernia „Radosnej młodości” —

MARIA KOSSAKOWSKA

Juliszka — **LYGIA GOEBEL.**

Akcja sztuki toczy się spoczątku w
Londynie, później na Węgrzech.

Reżyseria: **Witold Zdzitowiecki.**

Dekoracje: **Z. Wiechecki.**

Orkiestrą dyryguje **Ludo Philipp.**

TEATR WIELKA REWIA

Ul. Karowa 18 — tel. 692-99.
Dojazd tramwajami 0, 1, 2, 3, 6, 9,
14, 18, 19, 25.

Rewja w 30 obrazach

Raj kobiet

Udział biorą: znakomity baryton
EUG. MOSSAKOWSKI, Ina Benita,
Maria Kaupé, Wojciech Ruszkowski,
KAZ. KRUKOWSKI, **WŁAD. WAL-**
TER, I. Skwierczyńska, Alicja Hala-
ma, A. Kleszczówna, Cz. Konarski,
Eug. Koziarski.

Kier. art.: **A. WŁAST**, Reż.: **KON-**
RAD TOM. Baletmistrz: FORTUNA-
TÓ, Dekoracje: **G. i J. GALEWSCY**,
Kapelmistrz: **IWO WESBY.**

Adolf Dymśa.

TEATR MAŁE QUI PRO QUO

ul. Mazowiecka 12, tel. 3.49-21.

Codziennie dwa razy o godz. 7,30 i 10-ej, rewia w 18 obrazach w reżyserii E. Koszutkiego,

„Wielka czwórka”

Udział biorą: A. DYMSZA, A. BOGUCKI, T. OLSZA, W. ORŁOW, S. GÓRSKA, H. KAMIŃSKA, I. KOZŁOWSKA, Z. SYKULSKA.

KOLEJNOŚĆ OBRAZÓW

jest następująca:

- 1) *Apel*, 2) *Dawniej i dziś*, 3) *Będziesz spał?* 4) *Kapelusik*, 5) *Pół czarnej z kremem*, 6) *Rozeszło się o zupe*, 7) *Tak chciałem Cię zobaczyć*, 8) *Wielka czwórka*, 9) *Piękno Warszawy*, 10) *Powieść Kamila Nordena*, 11) *Piosenka o Belinie*, 12) *Chwila dziejowa*, 13) *Szanowni wyborcy*, 14) *Wszystko zależy od szczęścia*, 15) *Do Pana B.*, 16) *Do tego trzeba dwóch*, 17) *Chłodna piosenka*, 18) *Przepraszam, że się wtrącam*.

CYRULIK WARSZAWSKI

ul. Kredytowa 14 — tel. 5.40-33.
Dojazd autobusami A, G, H i tramwajami M, P, T, 6, 3, 17, 2, 16.

Codziennie 2 przedstawienia o 19.30 i 10. Historia w 8 odsłonach E. Bourdeta w przeróbce Światopelka Karpińskiego i Jerzego Waldena.

Sprzedajemy Warszawę

W rolach głównych występują:
Franka, złodziejka —

LENA ŻELICHOWSKA

Józio, złodziej —

ROMUALD GIERASIŃSKI,

Agent policji — FR. JAROSSY.

Jubiler — EDMUND MINOWICZ.

Jego córka Irena —

JADZIA ANDRZEJEWSKA.

Subiekt u jubilera —

LUDWIK SEMPOLINSKI.

Hrabiego gra — KONRAD TOM.

Konsula — LUDWIK LAWINSKI.

Chłopa — JÓZEF ORWID.

Buchaltera — MARIAN RENTGEN

Mańka jest — ELŻB. KRYŃSKA.

Lodzią — H. KITAJEWICZ.

Lolą — STEF. GRODZIŃSKA.

Łysym Julkiem — E. KOSZUTSKI.

Jego córką Zosią — ZOFIA TERNÉ.

Muzyka: Wiktora Krupińskiego
i L. Boruńskiego.

Przy fortepianie: Leon Boruński

i K. Gimpel.

Dekoracje i kostiumy projektował:
Jan Marcin Szancer.

Reżyseria całości: Fr. Jarossy.

ROSYJSKIE STUDIO DRAMATYCZNE

ul. Nowy świat 19 — tel. 629-40.

„Wiśniowy sad”

Sztuka w 4 aktach. A. Czechowa.
Raniewskaja — H. GULANICKA.
Ania, jej córka — N. MAKSIMOWA.
Waria, jej przybrała córka —

N. ZARINA.

Leonid, jej brat — W. APOSZAŃSKI

Łopachin — B. SIKIEWICZ.

Pietia, student — N. ZAGULAJEW.

Simienow-Piszczik, ziemianin —

E. MARKOW.

Szarłotta Iwanowna, guwernantka —

T. CZECHOWSKAJA.

Jepichodow — N. SWIETOW.

Reżyser: B. Sikiewicz.

Pocz. punktualnie o godz. 8.15 w.

„Książe i żebrak” w „Naszym teatrze”

Sprawa teatru dla dzieci i młodzieży traktowana jest u nas po macoszemu. Mało kto się nią interesuje, mało kto zajmuje. A przecież jest to niezmiernie ważny czynnik w kształtowaniu młodocianych dusz, tak bardzo wrażliwych, tak łatwo wchłaniających w siebie zarówno dobro, jak zło, brzydotę, czy piękno!

Podejmowane próby utworzenia teatru dla dzieci nie zawsze są szczęśliwe. Najczęściej brak im zrozumienia istotnych potrzeb dziecka, a usiłowania przeniesienia na nasz grunt eksperymentów z krajów o zupełnie odmiennej psychice, uważałyby należało raczej za szkodliwe.

To też z prawdziwą radością powitać należy wystawioną przez „Nasz Teatr” przeróbkę powieści Marka Twaina „Książe i żebrak”. Jest to przedstawienie, które nie tylko dostarcza młodocianym słuchaczom przez kilka godzin miłej, estetycznej rozrywki, ale umacnia w nich wiarę iż mimo wszelkich przeciwności prawda i dobro zawsze wreszcie zwyciężają.

Wytrawna kierowniczką art. p. Halina Starska zrobiła wszystko, by przedstawienie wypadło jaknajkorzystniej. Bardzo umiejętnie wybrane sceny powieści przewijają się przed oczami zachwyconych widzów w 15 obrazach, wystawionych bardzo efektownie. Sliczne dekoracje, stylowe kostiumy danej epoki, świetnie zgrany zespół a nadewszystko fenomenalna para 10-cioletnich bliźniąt w rolach tytułowych, robią silne wrażenie nie tylko na młodocianych widzach, lecz mogą zainteresować i dorosłych.

Maria Buyno-Arczowa.

INSTYTUT REDUTY

Kopernika 36/40, tel. 2.37-88.

W niedzielę dn. 4-XII o godz. 12, sztuka historyczna dla młodzieży w 3 aktach, pióra Jeżewskiej

„Podanie o Piaście”

w wykonaniu 30-osobowego zespołu Reduty

Sztukę wyreżyserowała —

MARIA DULĘBA

Ilustrację muzyczną skomponował —

FRANC. MAKŁAKIEWICZ

NASZ TEATR

Pod kier. artyst. Haliny Starskiej
W sobotę dn. 3-XII o godz. 4-ej
oraz w niedzielę 4-XII o 12 w południe w Teatrze Letnim widowisko historyczne w/g Marka Twaina

„Książe i żebrak”

w głównych rolach:

Króla Anglii, Henryka VIII —

Z. STRÓŻEWSKI

Księcia Walii — **DAN**

Lorda Hertforda — **M. NAWROCKI**

Lorda St. Jolm — **W. WYBRANSKI**

Lorda Halifaxa — **A. OLEDZKI**

Lorda Lewisona — **A. MAMECKI**

Hrabiego Seymoura —

B. SZMORLIŃSKI

Hrabiego Laneastre —

W. IZDEBSKI

Żebraka — **ST. ZBORAWSKI**

Jego syna, Tomka — **BAŚ**

Akcja toczy się w 16 wieku w Anglii.

Reżyseria: **EMILII SOKÓLSKIEJ.**

Układ tańców: **JADWIGI HRYNIEWICKIEJ.**

TEATR ORTYMA

W niedzielę dn. 4-XII o godz. 12 i 4-ej przedstawienie dla dzieci w Teatrze Wielkim:

„Dobra wróżka”

Ważniejsze postaci: Król Safandua III, Królowna Snieżka, Tomcio Pałuch, Kuchcik grubasek, Czarny ryccerz, Dobra Wróżka, św. Mikołaj.

Reżyseria: **T. ORTYM.**

TEATR KUKIEŁKOWY BAJ

w sali Konserwatorium Państwowego
Okólnik 1.

wystawia w niedzielę 4-XII o godz. 16
widowisko kukiełkowe dla młodzieży:

„35 Maj”

Przedstawienie opracowali — **ALI-CJA STRASMANOWA i JAN WESOŁOWSKI.**

Kukły i dekoracje pomysłu — **WITOLDA MILLERA i WANDY PAWŁOWSKIEJ.**

Opracowanie muzyczne i reżyseria — **JANA WESOŁOWSKIEGO.**

Repertuar kin stołecznych

„ACRON”

(Żelazna 64).

Telefon 3.18-46. Dojazd tramw. 0, 11. Ceny bil. 54 i 80 gr. Początek seansów 5, 7, 9. W niedzielę i święta od godz. 12 poranki po 25 gr.

„Pod cudzym nazwiskiem”

Od 5.XII

„Skłamałam”

„ADRIA”

Wierzbowa 7.

Telefon 520-77. Doj. tramw. 5, 9, 14, 17, 21, T, aut. A i G. Ceny bil. 75 — 1 zł. początek seansów 4, 6, 8, 10.

„Porzucona”

z Barbarą Stanwyck.

„AMOR”

(Elektoralna 45).

Telefon 3.10-93. Dojazd tramw. 5, 8, 16, 21. Ceny bil. 54 i 70 gr. Początek seansów 5, 7, 9.

„Królowa Wiktoria”

i

„Astrolog”

z Joe Brown. Od 5.XII

„Prokurator Alicja Horn”

i

„Niewidzialne małżeństwo”

„ANTINEA”

(Żelazna 31).

Telefon 6.95-86. Dojazd tramw. T, 0, 6, 11. Ceny bil. 54 i 80 gr. Początek seansów 5, 7, 9.

„Robert i Bertrand”

film polski z Dymszą i Bodo.

„ATLANTIC”

(Chmielna 33).

Telefon 240-21. Doj. tramw. 3, 8, 11, 16, 17, 19. Ceny bil. 1.70 — 2.50, początek 5, 7, 9.15.

„Więzienie bez krat”

z Corinne Luchaire i Roger Duchesne.

„BAŁTYK”

(Chmielna 9).

Telefon 5.14-44. Doj. tramw. 0, 1, 2, 9, 14, 18, 25. Ceny biletów 1.50 — 2.50, początek seansów 5, 7, 9.15.

„Tłum szaleje”.

z Robertem Taylorem, O. Sullivan i F. Morganem.

„BIS”

(Elektoralna 21).

Dojazd tramw. 5, 16, 21. Ceny bil. 54, 65, 80 i 1 zł. Początek seansów 5, 7, 9.

„Hrabina Władimow”

„Szeik”

Od 5.XII

„Kurier carski”

i

„Ślepy zaulek”

CAPITOL

(Marszałkowska 125).

Telefon 237-48. Doj. tramw. 3, 8, 11, 16, 19, M, T. Ceny bil. 1.50 — 2.20, początek seansów 5, 7, 9.15.

„Florian”

film polski wg. powieści M. Rodziewiczówny. Kolejno pójdzie film:

„Jastrząb”.

z Charles'em Boyer.

„CASINO”

(Nowy Świat 50).

Telefon 520-99. Doj. tramw. 0, 1, 2, 9, 14, 18, 25. Ceny biletów 1.50 — 2.20. Początek seansów 5, 7, 9.15.

„Gehenna”

film polski wg. powieści Mniszkówny z Lidią Wysocką, Zaharewiczem i Sambońskim.

Od 8.XII

„Alibi”

„COLOSSEUM”

(Nowy Świat 19).

Telefon 679-18. Doj. tramw. P, 0, 1, 2, 7, 9, 12, 14, 18, 24, 25. Ceny biletów 1.50, 2.20, początek seansów 5, 7, 9.15.

„Żebrak w purpurze”

z Ronaldem Colman.

„CZARY”

(Chłodna 29).

Dojazd tramw. 0, 5, 11, 15, 16, 21. Ceny bil. 55 gr. 1.50 zł. Początek seansów 6, 8, 10.

„Ten, którego ukochałam”

z Silwią Sidney

„W pułapce”

z John Barrymore.

Od 5.XII

„Słowiczek”

z Shirley Temple i

„Za kulisami sławy”

z Flipem i Flapem.

„EDEN”

(Marszałkowska 31).

Dojazd tramwajami 3, 11, 12, 16, 18, 19. Ceny bil. 54 gr. i 1 zł. Początek seansów 4, 6, 8, 10.

„Pieśń Jej Matki”

z Martą Eggerth. Od 5.XII

„Przeor Kordecki”

„ELITE”

(Marszałkowska 81).

Telefon 901-18. Doj. tramw. 3, 8, 11, 12, 16, 17, 18, 19, 25. Ceny bil. 0.80 — 1.50, początek seansów 4.

„Fortancerki”

z Bette Davies i

„Dwaj mężowie pani Vicky”

Od 8.XII

„Oskarżona”

z Dolores del Río i

„Trójkąt narzeczeński”

z Claudette Colbert i Fred Mac Murray.

„ERA”

(Leszno 2).

Telefon 11.90-39. Dojazd tramw. 9, 14, 17, autob. C. Ceny bil. 54, 65, 70 gr. i 1 i 1.50 zł. Początek seansów 4, 6, 8, 10.

„Śmiertelni wrogowie”

„Dwa dni w raju”

Od 5.XII

„Kobiety nad przepaścią”

„EUROPA”

(Nowy Świat 63).
Tel. 501-00. Doj. tramw.
0, 1, 9, 14, 18, 25. Ceny bil.
1.50 — 2.50, początek o go-
dzinie 5, 7, 9.15.

„Cztery córki”
wg. powieści Fanny Hurst.

„FAMA”

(Przejazd 9).
Telefon 12.22-00. Dojazd
tramw. 9, 14, 15, 17, autob.
C. Ceny bil. 75 gr i 1 zł.
Początek seansów o godz. 4.
„Pensjonarka”
z Dean Durbin.

FILHARMONIA

(Jasna 5).
Tel. 5.13-88. Dojazd aut.
G. oraz tramw. do ulicy
Marszałkowskiej — pocz.
seans. 4, 6, 8, 10. Ceny bile-
tów 75 gr i 1 zł.

„Paweł i Gawel”
z Dymszą i Bodo. Od 5.XII
„Prokurator Andrejew”

„FLORIDA”

(Żelazna 61).
Dojazd tramw. 0, 5, 11,
16, 21. Ceny bil. 54, 85 gr.
i 1 zł. Początek seansów 5,
7, 9.15. W niedz. święta
poranki od 12; ceny 25 gr
i 54 gr.

„Ludzie Wisły”

i
„10 z Pawlaka”

„FORUM”

(Nowowiniarska 14).
Tel. 11.31-45. Doj. tramw.
Z, 0, 1, 3, 4, 23. Ceny bil.
od 0.54 do 1.09. Początek o go-
dz. 5

„W cieniu krzyża”

i
„Tajemnicze promienie”
z Warner Oland. Od 5.XII

„Córka Szanghaju”

z Anną May Wong i

„Dzisiaj i zawsze”
z Herbert Marshall.

„HELIOS”

(Wolska 8).
Dojazd tramw. 2, 5, 11,
16, 21. Ceny bil. 50 gr i 1
zł. Początek seansów 4, 6, 8, 10.
„Dzieje grzechu”

HOLLYWOOD

(Hoża 29).
Tel. 869-05. Dojazd tram-
waj. 3, 8, 12, 16, 17, 18, 19,
25. Ceny bil. od 1 zł. począ-
tek 5, ost. 9.15.

„Złote blondynki”

z Joan Blondell i Dick Po-
well oraz rewia p.t. „Biblio-
teka miłości”.

IMPERIAL

(Marszałkowska 56).
Tel. 702-49. Doj. tramw.
3, 8, 12, 16, 17, 18, 19, 25.
Ceny bil. 1.50 — 2.50, pocz.
seans. 5, 7, 9.15.

„Wszędzie kobieta”

z Joan Blondell i Melvyn
Douglas.

„ITALIA”

(Wolska 32).
Telefon 5.09-27. Dojazd
tramw. 2, 5, 11, 16, 21. Ce-
ny bil. 54, 80 gr. Początek se-
ansów 6, 8, 10.

„Maskarada”

Od 5.XII

„Ósma żona
Sinobrodego”

z Gary Cooper.

„KOLEJOWE”

Oliwska 1 (Budno) —
tereny kolejowe.
Dojazd tramw. 12 i 21.
Ceny biletów 20, 54 i 80 gr.
Dla członk. „Rodziny Kole-
jowej” — 50 gr. Początek
seans. 5, 7, 9, w niedzielę
od 3-ej. Czynne w piątek,
sobotę i niedzielę.

Od 2.XII

„Fortancerki”

Od 9.XII

„Żółty pirat”

z Borysem Karloff.

MAJESTIC

(Nowy Świat 43).
Tel. 594-55, doj. tramw.
0, 1, 2, 9, 14, 18, 25. Ceny
bil. 75 i 1 zł, pocz. seans. 5,
7, 9.15.

„Marco Polo”

z Gary Cooper i Sigrid
Gurie. Nast. film

„Lokaj jaśnie Pani”

z Ronaldem Colman.

„MARS”

(Pl. Inwalidów 10).
Telefon 12.72-89. Dojazd
tramw. 3, 14, 15, 17. Ceny
bil. 54 gr i 1.09 zł. Począ-
tek seansów 5, 7, 9.

„Hrabina Władimow”

z Marleną Dietrich. Od 5.XII

„W cztery oczy”

film szpiegowski.

„MASKA”

(Leszno 70).
Dojazd tramw. 0, 8, 9.
Ceny bil. 54 gr i 1.09 zł.

„Wzgardzona”

i

„Mały czarodziej”

Od 5.XII

„Więzień królewski”

i

„Kiedy jesteś
zakochana”

„METRO”

(Smocza 30).
Tel. 11.98-16. Doj. tramw.
0, T. Ceny bil. 54 i 75 gr.
Początek seansów 6, 8, 10.

„Syn Kantora”

film amer. w żargonie.

MIEJSKI

(Hipoteczna 8 — Długa 25)
Tel. 11.92-82. Doj. tramw.
Z, 0, 1, 3, 4, 5, 9, 14, 15,
17, 19, 21, 23. Ceny bil.
od 50 — 90 gr. początek 6,
8, 10.

„Dziewczę z Paryża”
z Lili Pons. Od 6.XII

„Pani Walewska”

z Gretą Garbo.

„MUCHA”

(Długa 10)
Telefon 11.33-62. Dojazd
tramw. Z, 0, 1, 3, 4, 23. Ce-
ny bil. 54 i 75 gr. pocz. se-
ansów 4, 6, 8, 10.

„Wyspa skazańców”

i

„Sekretarka jej męża”
Od 5.XII

„Nawrócony grzesznik”
z G. Robinson i

„Przygoda pod
Paryżem”

PALLADIUM

(Złota 7).

Tel. 3.20-00. Doj. tramw. idącymi przez Marszałkowską. Ceny bil. 1.50 — 2.50, początek seans. 5, 7, 9.15.

„Podlotek”

z Deanne Durbin.

„PAN”

(Nowy Świat 40).

Tel. 694-01. Doj. tramw. 0, 1, 2, 9, 14, 18, 25. Ceny bil. 1.09 — 2.20, pocz. seansów 5, 7, 9.15.

„Zapomniana melodia”
film polski z Grossówna, Andrzejewską i Żabczyńskim.

PETIT TRIANON

(Sienkiewicza 8).

Telefon 6.50-21. Dojazd tramw. do Marszałkowskiej oraz autob. 5. Ceny bil. 1 — 2 zł. pocz. seans. o 4-ej.

„Ubóstwiana”

i

„Dzientelmen wierzy kobiecie”

od 5.XII.

„Wzgardzona”

i

„Padwójne wesele”

„POPULARNY”

(Zamojskiego 20, Grochów).

Telefon 10.35-66. Dojazd tramw. M, 7, 12, 23, 24. Ceny bil. 70, 80 i 1.09 zł.

„Kobiety nad przepaścią”

Od 5.XII

„Miłość w kajdanach”
z Charles Boyer.

„PRAGA”

(Targowa 71).

Dojazd tramw. 4, 5, 18, 21, 23, 25, M. Ceny biletów 80, 1,10 i 1.50 gr. Początek seansów 5, 7.30 i 10. W niedzielę i święta poranki po cenach od 25 gr.

„Tyran”

i rewia w wyk. 12 osobowego zespołu. Od 5.XII.

„Księżniczka cygańska”
i rewia.

„PRASKIE OKO”

(Zygmuntowska 10).

Telefon 10.28-68. Dojazd tramw. 4, 5, 6, 18, 21, 23, 25, M. Ceny bil. 75 gr. 1 zł i 2 zł. W sob. i niedz. poranki od 12-tej — ceny 25 i 54 gr. Pocz. seans. o 5.

„Niewidzialne małżeństwo”

i

„Panowie z towarzystwa”

z Fred Astaire i Ginger Rogers. Od 5XII.

„Ludzie Wisły”

i dodatki.

„PROMIEŃ”

(Dzielnia 1).

Telefon 11.08-65. Dojazd tramw. 8, autob. C, i D. Ceny bil. 54, 70 i 90 gr. Początek seans. 5.30, 8, 10.

„Dybuk”

film amer. w żargonie.

„RIALTO”

(Jasna 3).

Tel. 6.37-04, pocz. seans. 5, 7, 9.15, ceny bil. 1.50 — 2.50.

„Hotel w Tyrolu”

z Robert Young, Frank Morgan i Florence Ricel.

„ROMA”

(Nowogrodzka 49).

Tel. 7.11-25. Doj. tramw. do Marszałkowskiej i Elektr. Kol. Doj. z Grodziska co 20 minut. Ceny bil. 1.00 i 1.80, pocz. seansów 5, 7, 9.15.

„Lord Jeff”

z Freddie Bartholomew i Mickey Rooney.

„ROXY”

(Wolska 14).

Telefon 6.01-54. Dojazd tramw. 2, 5, 11, 16, 21. Ceny bil. 54 gr. i 1 zł. Pocz. seansów 4, 6, 8, 10.

„Znachor”

z K. Junoszą Stępowskim i E. Barszczewską.

SOKÓŁ

(Marszałkowska 69).

Tel. 989-24. Doj. tramw. 3, 8, 11, 12, 17, 18, 19, 25. Ceny bil. 0.80 — 1.50. Pocz. seans. o godz. 4.

„Znachor”

z K. Junoszą - Stępowskim. Od 5.XII

„Ostrożnie z miłością”
z Anny Ondra.

STUDIO

(Nowy Świat 23).

Tel. 656-50. Doj. tramw. P, 0, 1, 2, 7, 9, 12, 14, 18, 24, 25. Ceny bil. 1.50 i 2 zł, pocz. seans. 5, 7, 9.15.

„Wędrowny naród”

z Kamillą Horn i Francoise Rosay.

STYLOWY

(Marszałkowska 112).

Tel. 292-93. Doj. tramw. 0, 3, 8, 17, 19, T, M, pocz. seans. 3, 5, 7, 9.15.

„Jego wysokość do wszystkiego”

z Charles Boyer i Claudette Colbert.

SYRENA

(Inżynierska 4).

Telefon 10.53-17. Dojazd tramw. 6, 12, 18, 21. Ceny biletów 54, 75, 1 zł i 1.50. Pocz. seansów 4, 7, 10. W niedzielę i święta poranki od godz. 12 po cenach 25 i 54 gr.

„Córka Szanghaju”

i

„Trójkąt narzeczeński”
Od 5XII.

„Nawrócony grzesznik”
i

„Władczyni puszczy”

„ŚWIAT”

(Suzina 4)

Dojazd tramw. 3, 14, 15, 17. Ceny bil. 85 gr. i 109 zł. Pocz. seans. o 6-ej. W niedzielę i święta o 4-ej.

„Czar Cyganerii”

z Janem Kiepurą i „Bohater Stepu”
od 7.XII.

„Astrolog”

i

„Piętnastolatka”

PROF. KLEINER O DYR. SZPAKIEWICZU

Teatr lwowski mimo obniżki cen biletów pracuje bez deficytu. Zainteresowania ogółu widowiskami teatralnymi jest duże, opinia publiczna ocenia życzliwie wysiłki dyr. M. Szpakiewicza, zmierzające do podniesienia poziomu repertuarowego i artystycznego teatrów lwowskich. Dyr. Szpakiewicz zapowiada inscenizację sztuk Sofoklesa, Eurypidesa, Szekspira, Moliera i Calderona. W dziedzinie operowej, dzięki inicjatywie i ambicjom dyrektora Opery Adama Didura, przewidyuje program bieżącego sezonu opracowanie 20 oper i 3 operetek!

Enuncjacje dyr. Szpakiewicza i uwagi wiceprez. miasta Lwowa, dr. J. Weryńskiego wskazują na wyraźną rywalizację Opery lwowskiej z innymi teatrami operowymi w Polsce i to nie tylko przez składanie zapowiedzi, ale przez ich konsekwentną realizację, która odznacza się także walorami dekoracyjnymi i artystycznymi - wokalnymi.

Także na innym odcinku zaznaczają się ambicje teatralne Lwowa.

Prof. dr. Juliusz Kleiner, akademik literatury podniósł na zebraniu komisji teatralnej Rady Miejskiej wysoką troskę dyr. Szpakiewicza o koło rozbudowania teatru dziecięcego we Lwowie. Wystawiony w ramach widowisk dziecięcych „Króliewicz Rak”, uzyskał publiczne uznanie prof. Kleinera.

Życie i ruch w teatrach lwowskich, organizowanie muzeum teatralnego, — są wymownym świadectwem żywotności założeń artystycznych i intensywności pracy dyr. Szpakiewicza.

POLACY Z AMERYKI O CHÓRZE DANA

Miarą zachwytów nad koncertami zespołu Dana niech będzie poniższy wycinek z dziennika polskiego w Ameryce.

„Sukces wczorajszy znakomitej Szóstki i Hanki Brzezińskiej i Danowców — był naprawdę fenomenalny, a wypełniona sala, radosne twarze i szczery zachwyt to całkowita zasługa tak

nieprzerętej miary artystów, jak i doskonałego zaaranżowania koncertu.

Hanka Brzezińska, oszałamiająco uroczą, pełną niezrównanego powabu i czaru, jest szlachetnym dopełnieniem pięknie zaśpiewanych głosów męskich.

Chór Dana w rzeczywistości jest uosobieniem symbolicznym uduchowienia i intelektu artystycznego.

Każdy numer programu należał do kategorii świetnie wykonanych i skąpanych w poetycznym nastroju utworów — Dana-Daniłowskiego.

Danowcy zahypnotyzowali i oczarowali publiczność. Było to naprawdę wyjątkowe popołudnie. Mieliśmy tę rzadką okazję oderwania się od prozy i monotonii życia, patrzenia się w głębinę niezmaconego piękna pieśni i słów, w których zrywały się do lotu skrzydła, płomieniem palił się świat ducha, chyliły się polskie brzozy, szumiały lasy i łany, a smętne tony piosenek zmieniały się w wybuchy rozrywającej serca polskie radości i wesela...

Staliśmy się wszyscy bogatsi o przeżycia tych kilku bezcennych godzin”.

Janina Gedroyć-Dalbert.

(Dokończenie repertuaru kin stołecznych)

ŚWIATOWID

(Marszałkowska 111)
Tel. 239-06. Doj. tramw. M, T, 0, 3, 8, 11, 16, 17, 19, pocz. seans. 3, 5, 7, 9, 15, ceny bil. 1.50 i 2 zł.
„Kobieta którą kocham”
z Paul Muni.

„TON”

(Puławska 39).
Telefon 4.09-09. Dojazd tramw. 1, 12, 14, 16, 19. Ceny bil. 70 i 90 gr. Pocz. seansów 5.15, 7.15, 9.15.
„Miłość w dżungli”
z Dorotheą Lamour. Od 5XII.
„Paryżanka”

„UCIECHA”

(Żłota 72)
Tel. 653-99. Doj. tramw. T, 0, 6, 11. Ceny bil. 75 gr i 1 zł. Pocz. seansów 6, 8, 10. Film polski.
„Prawo do szczęścia”

„UNIA”

(Dzika 9).
Dojazd tramw. Z, 1. Ceny bil. 54 — 90 gr. Pocz. seansów 5, 8, 10.
„Zaginiona dżungla”
i rewia. Od 5XII.
„Pad fałszywym oskarżeniem”
i rewia.

VICTORIA

(Marszałkowska 106).
Tel. 506-75. Doj. tramw. M, 0, 3, 7, 8, 11, 12, 16, 17, Ceny bil. 1.50 i 2 zł., pocz. 4, 6, 8, 10.
„Strachy”
film polski z H. Karwowską, J. Węgrzynem i J. Woźniczkiem.

O TEMATYCE FILMU POLSKIEGO : potrzebie podciągnięcia poziomu artystycznego produkcji, dyskutowano w Związku Dziennikarzy. Referowała Dr Stefania Zahorska.

WIDOWISKA POZA WARSZAWĄ

Teatr im. Słowackiego w Krakowie

W repertuarze najbliższego tygodnia dla uczczenia rocznicy St. Wyspiańskiego, „KLĄTWA”, z udziałem w roli Matki i w reżyserii Stanisławy Wysockiej. Naprzemian grana jest komedia „RODZINA WHITEOAKÓW” (Miła rodzinka) z Wysocką.

Teatr im. St. Wyspiańskiego w Katowicach

- 4.XII. „KRAWIEC W ZAMKU”, g. 16.
- „ „JAN”, g. 20.
- 5.XII. „BAJKA DLA DZIECI”, g. 15.30.
- 6.XII. „BAJKA DLA DZIECI”, g. 15.30.
- „ „CARMEN”, g. 20.
- 7.XII. „KRAWIEC W ZAMKU”, g. 20.
- 8.XII. „JAN” dla Rad. Okr. PZZ, g. 15.30.
- „ „JAN” dla Rady Zakł. Huty „Baildon”, g. 19.30.
- 10.XII. „PAN JOWIALSKI” dla szkół g. 15.30.
- „ „JAN”, g. 20.
- 11.XII. „KRAWIEC W ZAMKU” dla Kop. Siemianowice, g. 15.30.
- „ „JAN”, dla Huty „Batory”, g. 19.
- 13.XII. „KONCERT IRENY DUBISKIEJ”, g. 20.

Teatr Katowicki w obiedzie

- 5.XII. *Bytom* „KRAWIEC W ZAMKU”, g. 20.
- 6.XII. *Chorzów* „JAN”, dla Skarbofermu, g. 19.30.
- 6.XII. *Bielszowice*, „KRAWIEC W ZAMKU”, g. 19.30.
- 9.XII. *Zabrze*, „KRÓL-STEFAN”, g. 20.
- 12.XII. *Opole*, „KRÓL-STEFAN”, g. 20.

Teatr Polski w Poznaniu

- 4.XII. „ICH CZWORO”, g. 16.
- „ „TEKLA”, g. 20.
- 5.XII. „TEKLA”, g. 20.
- 6.XII. „TEKLA”, g. 20.
- 7.XII. „TEKLA”, g. 20.
- 8.XII. „ICH CZWORO”, g. 16.
- „ „W PERFUMERII”, g. 20.
- 9.XII. „SUBRETKA”, g. 20.
- 10.XII. „SUBRETKA”, g. 20.
- 11.XII. „W PERFUMERII”, g. 16.
- „ „SUBRETKA”, g. 20.
- 12.XII. „SUBRETKA”, g. 20.
- 13.XII. „BALLADYNA”, g. 11.
- „ „SUBRETKA”, g. 20.
- 14.XII. „BALLADYNA”, g. 11.
- „ „SUBRETKA”, g. 20.

Aleksander Rodziewicz,
dyr. teatru bydgoskiego.

Teatr Miejski im. K. H. Rostrowskiego w Bydgoszczy

- 4.XII. „KLUB KAWALERÓW” g. 16.
- „ Operetka „BŁĘKITNA MASKA”, g. 20.
- 5.XII. „ŚPIĄCA KRÓLEWNA”, g. 16.
- „ „KLUB KAWALERÓW”, g. 20.
- 6.XII. „ŚPIĄCA KRÓLEWNA”, g. 16.
- „ „BŁĘKITNA MASKA”, g. 20.
- 7.XII. „RÓŻA STAMBUŁU”, (w Grudziądzu).
- „ KONCERT SYMFONICZNY.
- 8.XII. „RÓŻA STAMBUŁU”, g. 16.
- „ „BŁĘKITNA MASKA”, g. 20.
- 9.XII. „KLUB KAWALERÓW”, g. 20.
- 10.XII. „BŁĘKITNA MASKA”, g. 20.
- 11.XII. BAJKA „ŚPIĄCA KRÓLEWNA” g. 12 w poł.
- „ „KLUB KAWALERÓW”, g. 16.
- „ „BŁĘKITNA MASKA”, g. 20.
- 12.XII. „BŁĘKITNA MASKA”, g. 20.

Najbliższe premiery tego teatru: W zakresie dramatu — „MIŁA RODZINKA” i „SEN NOCY LETNIEJ”, z udziałem i w reżyserii Stan. Wysockiej, oraz „TEKLA” J. Koszowskiego. W zakresie operetki: „NA ZIELONEJ ŁĄCZCE” Benesza i „CYGAŃSKA MIŁOŚĆ” — Lehara.

Ciekawa inscenizacja „Balladyny” w teatrze Polskim w Poznaniu.

Teatr ziemi pomorskiej

- 5.XII. *Włocławek*, „SUBRETKA”, g. 20.30.
 6.XII. *Toruń*, „KRÓLEWNA PO-KRZYWKĄ”, g. 16. (połączone z uroczystością św. Mikołaja). „TEKLA”, g. 20.
 7.XII. *Toruń*, „SUBRETKA”, g. 20.
 8.XII. *Toruń*, „KRÓLEWNA PO-KRZYWKĄ”, g. 12. „TEKLA”, g. 16. „SUBRETKA”, g. 19.
 9.XII. *Toruń*, „SUBRETKA”, g. 19.
 10.XII. *Toruń*, „JADZIA WDOWA” g. 20 (premiera).
 11.XII. *Toruń*, „KRÓLEWNA PO-KRZYWKĄ”, g. 12. „SUBRETKA”, g. 16. „JADZIA WOOWA”, g. 20.

Teatr Miejski w Wilnie

- 4.XII. „MARIELLA”, — g. 16. „GAŁĄZKA ROZMARYNU” — g. 20.
 5.XII. Koncert AGI JAMBOR (pianistka), — g. 20.
 6.XII. „GAŁĄZKA ROZMARYNU” — g. 18.
 7.XII. „GAŁĄZKA ROZMARYNU”, — g. 20.
 8.XII. „MARIELLA”, — g. 16. „GAŁĄZKA ROZMARYNU”. — g. 20.
 9.XII. „GAŁĄZKA ROZMARYNU”, — g. 20.

- 10.XII. „GAŁĄZKA ROZMARYNU”, — g. 20.
 11.XII. „MARIELLA”, — g. 16. „GAŁĄZKA ROZMARYNU”, — g. 20.
 12.XII. „GAŁĄZKA ROZMARYNU”, — g. 20.

Teatr wołyński

(Marszruta 1 grupy)

„ŚWIĘTY PŁOMIEN”

- 4 XII *Łuck*
 5 „ *Horochów*
 6 „ *Kiwerce*
 7 „ *Kowel*
 8 „ *Włodzimierz*
 9 „ „
 10 „ *Hrubieszów*
 11 „ *Zamość*
 12 „ *Chełm*

W dniach i miejscowościach wyżej podanych o godz. 16. dla młodzieży: „Grube ryby”.

(Marszruta 2 grupy)

„MAŁŻENSTWO”

- 4 XII *Brześć*
 5 „ *Biała Podlaska*
 6 „ *Łuków*
 7 „ *Międzyrzec*
 8 „ *Siedlce*
 9 „ *Radzyń*
 10 „ *Lublin*
 11 „ „
 12 „ *Dęblin*
 13 „ *Puławy*

Abonament miesięczny „Rampy”
 w Warszawie (4 numery) . . . zł 1,—
 kwartalnie w Warszawie . . . „ 2,75
 miesięczny na prowincji . . . „ 1,50

Abonament kwartalny „Rampy”
 na prowincji zł 3,80
 Przekaz rozrachunkowy Nr 217 — W-wa
 Za wydawnictwo i redakcję:
 Redaktor: Stanisław Raczkiewicz.

Simon i Stecki

WARSZAWA, KRAK. PRZEDMIEŚCIE 38

TEL.: 6.04-54 i 6.04-18

HURTOWY I DETALICZNY

SKŁAD WIN

w każdej cenie dobre wino

Wyłączna sprzedaż na Polskę:

Starka S. S. (naturalna żytnia) — jedyna szlachetna
Cognac A. C. Meukow cordon vert — zielona wstążka

„ veuve Ferrier et Fils

„ Baron Bellforce

Whisky Macdonald

Vermouth Chamrath et Luzatto

Szampańskie Lanson Père et Fils — światowa marka

PRZY SKŁADZIE WIN

WINIARNIA I RESTAURACJA

KOMFORTOWA SALA BANKIETOWA na 1-szym piętrze

CODZIENNIE KONCERT J. RÓŻEWICZA

WYKWINTNA KUCHNIA

SZLACHETNE WINA